

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1076

29.10.2023 (134)

Līderība starp nacionālo kopienu un elitārismu

no Michael Kühnen

WILLY KRÄMER

Šodien VFR dzīvo trīs nacionālsociālistu paaudzes - visas tās pēc 1945. gada ir izaudzinājušas līderu personības. Taču laikmeta grūtības, politiskās cīņas apstākļi tiešā un netiešā okupācijas varā un nacistu aizlieguma apstākļos, milzīgā aģitācija un vajāšanas neļāva viņiem iegūt ārēju politisku nozīmi vai pat kļūt publiski pazīstamiem. Taču to iekšējā nozīme ir vēl jo lielāka, jo tie garantē vēsturisko tradīciju un politiskās pēctecības leģitimitāti līdz pat mūsdienām. Tas, ka pēckara nacionālsociālisma līderi atšķirībā no vēsturiskajiem līderiem nav ieguvuši ārēju politisku nozīmi, nemaina viņu nozīmi partijas vēsturē, kā arī nemaina to, ka viņi bija vai ir patiesi nacionālsociālisma līderu personības un tāpēc viņiem jābūt mums par paraugu un piemēru.

Nacionālsociālisma pirmā paaudze ir dibinātāju paaudze, no kuras nāca arī lielākā daļa NSDAP vēsturisko līderu - cīnītāji par labāku Vācijas Veimāras republikā, veidotāji Trešajā reihā, sabrukuma mocekļi.

Pēc 1945. gada daži no viņiem atkal apvienojās Sociālistiskajā reihā partijā (SRP), citi - tostarp daži no pēdējiem vēsturiskajiem vidējā līmeņa līderiem, kas bija pārdzīvojuši 1945. gada medības - piederēja tā sauktajam Gauleiteru lokam ap Reiha Propagandas ministrijas valsts sekretāru Dr. Naumannu. Pagājušā gadsimta

50. gadu vidū visi šie mēģinājumi apstāka. Lielākā daļa dibinātāju paaudzes atkāpās un/vai strādāja buržuāziskās nacionālajās grupās, bet viņu nacionālsociālisms izplēnēja un palika tikai nomākta atmiņā. Tādējādi viņi pazuda no vēstures. Taču bija daži, kuri neatkāpās, kuri visus šos gadu desmitus turējās pie savas pagātnes un atkal iesaistījās nacionālsociālistu rindās, kad radās jauna nacionālsociālistu kustība:

Mūsu kopienai piederēja un joprojām pieder daudzi vecie cīnītāji, Zelta partijas nozīmītes nesēji un pat vēsturiskie NSDAP zemākā vai vidējā ranga politiskie līderi - visaugstākā ranga pārstāvji vienlaikus ir arī mūsu lielākais paraugs kā pēckara nacionālsociālisma un dibinātāju paaudzes vadošā personība:

Strādnieku zēns, jaunatnes kustība, frontes kaujinieks Pirmajā pasaules karā, politiskais kareivis pirmajā pēckara periodā, iestāšanās partijā 1928. gadā, gadu vēlāk smagi ievainots ielu kaujās ar Sarkano fronti, Reiha spīkers, NSDAP Zelta goda zīmes īpašnieks un pilntiesīgs politiskais līderis pēc 1933. gada līdz pat pēdējai dienai - tāds ir mūsu goda biedrs Villijs Krēmers.

Ja mēs par vēsturisko nacionālsociālismu kopā ar partijas biedriem Hēsu, Rēmu un dr. Gēbelsu, patērējošo partijas darbinieku, dumpiniecisko un revolucionāro politisko kareivi-vadoni, kurš salauza jebkādu pretestību, un kaislīgo, ģeniālo propagandistu kā nacionālsociālistu vadības spožos piemērus, šķiet, simboliski un liktenīgi svarīgi, ka pēckara nacionālsociālismam Pg Krēmers kļūst par paraugu, kurš pildīja savu pienākumu visās trīs jomās:

Villijs Krēmers bija politiskais kareivis, Jaunās kārtības ielu kaujinieks un visbeidzot, vēl pirms iestāšanās partijā, Vecās Saksijas revolucionārās kareivju apvienības - Vērvolfa - reģionālais vadītājs. Vēlāk viņš bija vietējās grupas un apgabala vadītājs un visbeidzot politiskais vadītājs firera vietnieka štābā, t. i., tiešais Rūdolda Hesa padotais. Galu galā reihspektors tika pārcelts uz NSDAP Reiha propagandas departamentu, tādējādi vēlāk kļuva par partijas reiha vadības locekli. Sākotnēji viņš ieņēma štāba biroja vadītāja amatu, kas Reiha vadības organizācijā atbilda valsts sekretāra līmenim ministrijās. Tādējādi viņš piederēja tuvajai Dr. Gēbelsa (Dr. Goebbels) svītai, kura ikdienas ministru konferencēs, kurās izstrādāja, noteica un izsludināja propagandas pamatnostādnes kara laikā, viņš piedalījās kā RPL pārstāvis. 1945. gada sabrukumā viņš beidzot kļuva par Reiha propagandas ministra vietnieku Reiha Dienvidu valdībā - un līdz ar to arī par galveno atbildīgo par nacionālsociālistisko propagandu kara pēdējās nedēļās Reiha dienvidu katlā, ko sabiedrotie bija sadalījuši ziemeļu un dienvidu apgabalā. Tieši Pg. Krēmers bija tas, kurš 1945. gada 8. maijā ar pēdējo brīvo raidītāju dienvidu reģionā no pārvietojamās stacijas Alpos pārraidīja pēdējo Trešā reiha ziņu dienestu un ar Deutschland- und Horst-Wessel-Lied izaicinoši noslēdza ziņu par kapitulāciju un līdz ar to arī par Vācijas brīvības pagaidu beigām.

Villijs Krēmers negribīgi bija pametis aplenkto Berlīni un devies uz dienvidiem, lai pēc personīga doktora Gebelsa pavēles ieņemtu savu vietu Reihā valdībā. Tāpat kā visi, viņš zināja, ka Berlīnes kaujas iznākums izšķirs Vācijas likteni, un, tāpat kā daudzi citi, viņš negribēja pārdzīvot iespējamo sakāvi, bet vēlējās meklēt nāvi sakautās Reihā galvaspilsētas drupās. Taču Dr. Gēbelss viņu aizsūtīja prom, kā iemeslu minot: "*Pēc šī kara vēl ir jābūt cilvēkiem, kas var liecināt par to, ko mēs patiesībā vēlējāmies un kā tas patiesībā bija*". Šis pēdējais Dr. Gēbela uzdevums kļuva par P. Krēmera mūža darbu pēckara Vācijā:

Kā vadošais amatpersona un propagandas vadītājs valsts līmenī Villijs Krēmers cīnījās un strādāja SRP un DRP. Kad nacionālā opozīcija līdz ar NPD dibināšanu 1964. gadā galu galā pārgāja valdošās sistēmas atzīšanā, viņš atteicās no organizatoriskā darba un kļuva par pēckara nacionālsociālisma garīgo līderi. Tā sauktās "**Getingenes vēstules**", kas tiek publicētas vēl šodien, kļuva par vadošo līdzekli šajā garīgi veidojošajā cīņā, ar kuru viņš izpildīja Dr. Gēbela uzdevumu, uzturēja nacionālsociālismu dzīvu un laikus nodeva to jaunajai paaudzei. Kāda atbildības sajūta pret mūsu svēto ideju, kas bija zaudējusi savu organizatorisko formu; kāds gribasspēks, kāda uzticība sava priekšnieka pēdējam rīkojumam raksturoja šo vadības biedru viņa ilggadējā vientuļajā cīņā, kad vairs nebija cerību, nekādu iespēju, kad nacionālsociālisma garā nakts jau šķita, ka idejai un kustībai nozīmē nāves miegu. Villijs Krēmers ar savām "Getingenes vēstulēm" aizstāvēja sevi pret šo ledus nāves elpu un tādējādi izglāba nacionālsociālismu tā bezcerīgākajā vēstures periodā. Kāds sasniegums, kāds cilvēks!

Un Villijs Krēmers ne tikai saglabāja, ne tikai padziļināja to, kas bija izmēģināts un pārbaudīts, bet arī nodeva to tālāk. Ap 1980. gadu es sazinājos ar Willi Krämer, kad vēl biju savā pirmajā Gesinnungshaft. Turpmākajā laikā izveidojās ārkārtīgi intensīvs kontakts ar vēstulū starpniecību, kurā Willi Krämer mani mācīja, kas īsti ir nacionālsociālisms, savukārt es viņu iepazīstināju ar jaunās nacionālsociālistu paaudzes vajadzībām un cerībām un ieinteresēju viņu mūsu cīņā.

Pēc Nacionālsociālistu rīcības frontes apvienošanās ar Nacionālajiem aktīvistiem 1983. gada janvārī partijas biedrs Villijs Krēmers (Willi Krämer), viens no augstākā ranga izdzīvojušajiem un vēsturiskajiem NSDAP līderiem, kļuva par ANS/NA goda biedru un parakstīja mūsu Iniciatīvas pret NS aizliegumu petīciju, aicinot Bundestagu atcelt NS aizlieguma likumus.

Mūsu biedram Vilim Krēmeram ir vairāk nekā 80 gadu, viņa veselība pasliktinās, bet viņa galva ir skaidra kā vienmēr, un sirds ir nesalaužami uzticīga. Viņš joprojām stāv mums līdzās - priekšzīmīga nacionālsociālistu līdera personība no dibinātāju paaudzes, kuru vairāk nekā 60 gadu ilgā politiskā cīņā beidzot noveda mūsu Jaunās frontes kopienas pusē! Līderis, kurš nekad neko nevēlējās sev, bet

savu dzīvi pilnībā veltīja mūsu svētajai idejai! Biedrs, līderis, piemērs nākamajām paaudzēm!

"ARMIN"

Otrā nacionālsociālistu paaudze ir HJ paaudze, kas uzauga Trešā reiha laikā.

Ciktāl viņi atbilda vecuma kritērijiem, šie entuziasma pilni jaunie ideālisti masveidā iestājās frontē, cīnījās kā varoņi un mira kā asins liecinieki par Vāciju un nacionālsociālismu. Šīs paaudzes, kuras zieds ir nokrāsojies, asins upuris bija briesmīgs - pietiek atcerēties divreiz no HJ brīvprātīgajiem izveidoto, divreiz asinīm noplūdušo SS divīziju Hitlerjugend, kas 1945. gada 8. malā gāja gūstā, kurā bija palikuši tikai 600 karavīru. Padomāsim ne tikai par NAPOLA studentiem, bet arī par visiem pārējiem parastajiem HJ zēniem, kas steidzās uz fronti un vēl cīnījās un mira, kad viss ap viņiem sabruka - ne velti HJ zēni un ārzemju SS brīvprātīgie bija pēdējie, kas aizstāvēja Führerbunkeru Berlīnē: aizkustinošs mūsu cīņas simbols, kuru jaunatne ir uzņēmusies un šodien saprot kā pasaules balto rasu revolūciju.

Tiklīdz šī paaudze atgriezās no uzvarētāju karagūstekņu nometnēm, viņi sāka pilnībā izpostītās valsts atjaunošanu, kas drīz vien bija kā brīnums gan draugiem, gan ienaidniekiem. Arī politiskā ziņā daudzi no viņiem atsāka cīņu par Vācijas brīvību un pievienojās Sociālistiskajai reiha partijai kā tās aktīvākais un kaujinieciskākais elements.

Taču VPP aizliegums un masu labklājības sākums, kas, šķiet, kompensēja viņu jaunības gadu trūkumus, ciešanas un upurus un uz ko viņi varēja cerēt tikai par politiskās pielāgošanās cenu, gandrīz pilnībā salauza šīs otrās paaudzes muguru. Tieši šī vidējā paaudze ir vispilnīgāk pakļāvusies masu patēriņa un pāraudzināšanas mīnusa pasaulei.

Taču arī viņu vidū ir biedri, kas atraduši ceļu pie mums - Otrā pasaules kara frontes kaujinieki un "nulles stundas" gruvešu bērni, piemēram, mūsu goda biedrs Otto Rīss, Virsnieka krusta kavalieris no ierindas, kurš kā kaprālis, personīgi riskējot ar dzīvību, aizturēja un daļēji iznīcināja krievu tanku vienību ar bojātu pretgaisa lielgabalu, bet arī pēckara laikā parādīja drosmi un mugurkaulu: Viņš darbojās SRP, DRP un NPD, līdz beidzot nonāca mūsu Gesinnungsgemeinschaft rindās, kļuva par Freundeskreis Deutsche Politik, ANS/NA atbalsta organizācijas, priekšsēdētāju un visbeidzot par mūsu kopienas galveno kandidātu 1985. gada pašvaldību vēlēšanās Frankfurtē pie Mainas! Šis kara un pēckara laika kaujinieku paraugs, šis uzticīgais idejas un kustības sekotājs arī turpmāk stāvēs mums līdzās!

Viens no šīs paaudzes paraugiem un cīnītājiem ir mūsu biedrs Kurts Millers (Kurt Müller), kurš daudzus gadus ir licis uz spēles visu savu materiālo eksistenci, lai nodrošinātu kustībai tikšanās un svinību vietu, kurš divas reizes aiz restēm ir aizstāvējis savu ticību un kurš, organizējot un veicot iesvētīšanas ceremonijas mūsu kustības lielajās atceres dienās, ir saglabājis mūsu kustības vienotības apziņu pāri visām organizatoriskajām robežām un pārdzīvojis arī tumšos organizatoriskā pagrimuma laikus.

Abi viņi, iespējams, pārstāv to nedaudzo HJ paaudzes vīru, kuri vēl šodien pieder vai atkal pieder nacionālsociālistu kustībai.

Tomēr faktiskā un organizatoriskā nozīmē gandrīz neviens cits no šīs paaudzes neparādījās kā vadošais biedrs, bet mēs tomēr godinām vienu partijas biedru kā otrās nacistu paaudzes nacionālsociālistu vadošo personību:

Jau sešgadīgs aktīvi darbojās HJ pirmajos kaujās, tāpēc bija HJ Zelta goda zīmes īpašnieks, uzauga dziļi nacionālsociālistiskā ģimenē (tēvs, Alters Kempfers un SA līderis, tikai par nieka tiesu izvairījās no nāvessoda izpildes 1934. gada 30. jūnijā), Otrā pasaules kara frontes kaujinieks, britu karagūstekņu noietnēs klasificēts kā nelabojams nacionālsociālists un atbrīvots tikai pašā kara beigās. Otrā pasaules kara frontes kaujinieks, britu karagūstekņu noietnēs klasificēts kā nelabojams nacionālsociālists un atbrīvots tikai pašās beigās, SRP, DRP un NPD aktīvists, neatkarīgas NS grupas dibinātājs 70. gados, kas pēc tam apvienojās ar NSDAP/AO - tas ir cilvēks ar segvārdu "Armīns": HJ paaudzes cīnītājs un vadības biedrs! 1976. gadā "Armins" kļuva par NSDAP/AO koordinātoru visā Vācijā un 1977. gadā - par NSDAP/AO pagrīdes SA štāba priekšnieku, kuru viņš izveidoja un kurā viņam bija izšķiroša loma un kurā es iestājos 1977. gada martā, un kura labā tā paša gada 8. maijā Hamburgā izveidoju pirmo vietējo SA vētru, kas kļuva par mūsu pašreizējās kopienas pirmsākumu. Tātad Pg. "Armins" bija viens no maniem pirmajiem priekšniekiem un īsts paraugs.

Viņa nelokāmā uzticība partijai un idejai runāja pati par sevi un par viņu pašu - viņš mācīja mums par partijas pārākumu pār personu, pats nekad nevēlējās būt priekšplānā, veidoja to biedrošanās, pašizliedzības un pašizliedzības stilu un atdzīvināja SA garu, kas mums raksturīgs šodien.

Viņš bija tas, kurš enerģiski ķērās pie štāba priekšnieka Rēma rehabilitācijas un to virzīja uz priekšu. Viņš deva mums piemēru bezgalīgai gatavībai rīkoties, lai gan viņam kā ģimenes loceklim ar sešiem maziem bērniem būtu bijuši visi iemesli personīgai atturībai. Taču "Armīns" dzīvoja saskaņā ar prasību, ka SA līderis var un tam ir jācīnās un jāvada tikai no frontes, savu biedru priekšgalā, un ne tikai to sludināja!

Ar izdomu un gribasspēku viņš izveidoja NSDAP/AO SA, paveicot vēsturisku varoņdarbu, uz kura pamata mūsu kopiena turpina veidot un cīnīties vēl šodien.

Tomēr man jāprobežojas ar to, ka šo svarīgo mūsu partijas vēstures līderi iepazīstināšu tikai ar viņa pseidonīmu, jo šī neparastā cīnītāja mūža beigas ir iegrimušas krēslā, no kura mēs nevēlamies izvilkēt mūsu vēl dzīvos bijušos cīņu biedrus un nevēlamies minēt viņa īsto vārdu:

"Armīns" nekļuva par nodevēju, izturēja daudzos ieslodzījuma gadus nesalauzts, taču SA sabrukums 1979. gadā, nožēlojamais materiālais stāvoklis Gesinnungshaft, cilvēciskā vilšanās, kad ģimene novērsās no viņa, un cietuma ikdienas garlaicīgā rutīna salauza un sakropļoja viņa raksturu - viņa savulaik pacilājošā un uzmundrinošā enerģija sāka vērsties pret sevi un saviem biedriem. Viņš salauza un izjuka ar visiem, jutās nodots un zaudēja sevi izolācijā.

Viņš arī izšķīrās no manis. Bet es viņu glabāju godā un cieņā un joprojām uzskatu cīnītāju, kuru iepazīnu kā "Armīnu", par vienu no mūsu kustības lielajiem līderiem. Neraugoties uz beigu tumsu, viņš stāv augstāk par lielāko daļu savas paaudzes pārstāvju, kuri aizmirsu un nodeva savas jaunības ideālus, un paliek mums, jaunajiem cīnītājiem, svarīgs vēstures tradīcijas tilts, kas mūs saista ar sākotnējo NSDAP un pirmā pēckara perioda cīņām, kā arī mūsu cīņas paraugs!

NS KAMPFRUF
KAMPFSPARTei DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTei AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Number 100   August 1975   26. April 2017 (13)

Der Kampf geht weiter !

Nur die Idee nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Adolf Hitler von München, Vörsching, Verdingung und Vernehmung haben nicht ausgereicht, kein Kettler für gewisse Idee können heißt geliebten Führer Adolf Hitler zu ersetzen.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin unerschütterlich. Verleugern und Ausgrenzungen stehen Schicksal an Schicksal an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Vulkans ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit!

Der vorwiegend Ciganer ist dem Adolf, dem Volkstümel – gegen alle weißen Völker (?) zu kämpfen. Keine Mitleid und Feindschaft, Überforderung und Kampfbereitschaft.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kampfbereitschaft" oder in "Verweigerung", ob mit Propagandamaterial bewaffnet oder auf einem Schiffsfeldzug an Bord. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hiel Hitler!
Gertfried Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Zīņu biļetens
www.nsdapao.org

#1005   19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju

Trešā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acimredzīgi ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējus uz Adolfa Hitlera un cilvēces atnākšņu (www.morningtheancient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lappuse, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūta informācija par visu lietu un atrodai vēl divas lietas, kas jāpēta. Tā ir tēda kā arheoloģa sajūta, kas izrakpo apēkto pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlējies izvērt gaismā. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informāciju un atēdu plūdiem. Otrā gaitā ir parādījusies arīkrājīgi retas lietas no dažādām vietām

the **NEW ORDER**

Number 179 (134)   Founded 1975   April 26, 2017 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countriesmen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or armed battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hiel Hitler!
Gertfried Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!**

Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās

Simtiem grāmatu daudzās valodās

Simtiem vietņu daudzās valodās

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

- SS Defender against Bolshevism by Reichführer SS Heinrich Himmler
- The Poisonous Mushroom by Julius Streicher, Der Giftpilz
- Hitler in Italy by Heinrich Hoffmann
- SS Viewpoint - Vol. 9 Wife and Family
- Theodor Fritsch: The Sins of High Finance
- Luftwaffe War Art: Die Luftwaffe im Bild

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!